

Anonimizirana različica

Prevod

C-337/20 - 1

Zadeva C-337/20

Predlog za sprejetje predhodne odločbe

Datum vložitve:

23. julij 2020

Predložitveno sodišče:

Cour de cassation (Francija)

Datum predložitvene odločbe:

16. julij 2020

Vložnici kasacijske pritožbe:

DM

LR

Nasprotna stranka v postopku s kasacijsko pritožbo:

Caisse régionale de Crédit agricole mutuel (CRCAM)

[...] (ni prevedeno)

SODBA COUR DE CASSATION, CHAMBRE COMMERCIALE, FINANCIÈRE ET ÉCONOMIQUE [KASACIJSKO SODIŠČE, SENAT ZA TRGOVINSKE, FINANČNE IN GOSPODARSKE ZADEVE, FRANCIJA] Z DNE 16. JULIJA 2020

V okviru odločanja o kasacijski pritožbi, ki sta jo vložili:

1. oseba DM, stanujoča [...] (ni prevedeno) La Ciotat,
2. oseba LR, stanujoča [...] (ni prevedeno) Cassis,

zoper sodbo Cour d'appel d'Aix-en-Provence (pritožbeno sodišče v Aix-en-Provenceu, Francija) [...] (ni prevedeno), izdano 6. aprila 2017 v sporu med njima

in družbo Caisse régionale de Crédit agricole mutuel (CRCAM) Alpes-Provence s sedežem v [...] (ni prevedeno) Aix-en-Provenceu [...] (ni prevedeno),

nasprotno stranko v postopku s kasacijsko pritožbo;

Pritožnici v utemeljitev pritožbe navajata dva kasacijska razloga, ki sta priložena tej sodbi.

[...] (ni prevedeno)

[...] (ni prevedeno) [postopkovne navedbe]

[C]hambre commerciale, financière et économique de la Cour de cassation (senat za trgovinske, finančne in gospodarske zadeve pri kasacijskem sodišču, Francija) [...] (ni prevedeno) je po tem, ko je o tem razpravljal v skladu z zakonom, izdal to sodbo.

Dejansko stanje in postopek

1. Glede na izpodbijano sodbo (Cour d'appel d'Aix-en-Provence (pritožbeno sodišče v Aix-en-Provenceu) z dne 6. aprila 2017) je družba Caisse régionale de Crédit agricole mutuel Alpes Provence (v nadaljevanju: banka) z aktom z dne 22. decembra 2008 družbi Groupe centrale automobiles (v nadaljevanju: družba GCA), katere poslovodja je bila oseba DM, odobrila odprtje kreditne linije na tekočem računu, ki je bila zavarovana s solidarnim poroštvom osebe LR. Banka je po odpovedi te kreditne linije poroka tožila za plačilo, ta pa je trdil, da je banka z neodobrenimi nakazili v korist tretjih oseb kršila pogodbo in da bi se moral znesek teh nakazil odšteti od njene terjatve.
2. Cour d'appel (pritožbeno sodišče) je odločilo, da so ugovori osebe LR nedopustni, pri čemer je ugotovilo, da je imela družba GCA na podlagi člena L.133-24 code monétaire et financier (monetarni in finančni zakonik) na voljo 13-mesečni prekluzivni rok za izpodbijanje spornih transakcij in da je, če je bil ta rok morda prekinjen z elektronskimi sporočili, izmenjanimi 3. marca 2011, s katerimi je poslovodja družbe GCA zahteval informacije o teh transakcijah, od tega datuma začel teči nov 13-mesečni rok. Cour d'appel (pritožbeno sodišče) je na podlagi tega sklepalo, da je glede na to, da so se sporna nakazila izpodbijala šele s procesnim gradivom z dne 15. maja 2013, nastopila prekluzija.
3. Osebi DM in LR v podporo kasacijski pritožbi zoper navedeno sodbo trdita, da člen L.133-18 monetarnega in finančnega zakonika, ki določa pravico do takojšnjega povračila za neodobrene plačilne transakcije, na katere uporabnik opozori banko, ne nasprotuje temu, da se poleg tega ugotovi pogodbeno odgovornost banke po splošnem pravu, če ta ni izpolnila dolžnosti skrbnega ravnanja in če se dokaže škoda, ki je s tem nastala, in da je pritožbeno sodišče s tem, ko je odločilo nasprotno, kršilo člen 1147 civilnega zakonika v različici, ki je veljala pred izdajo sklepa z dne 10. februarja 2016, in člen 1937 istega zakonika.

4. Ker oseba LR ta pritožbeni razlog uveljavlja kot porok, je treba pojasniti, da se stranski dolžnik, torej „tisti, ki jamči za obveznost, upniku zaveže, da bo to obveznost izpolnil, če je dolžnik ne bo izpolnil sam“ (člen 2288 civilnega zakonika). Člen 2313(1) civilnega zakonika določa, da „lahko porok zoper upnika uveljavlja vse ugovore, ki jih ima glavni dolžnik in so neločljivo povezani z dolgom“ in „zlasti nadomestitev tega, kar upnik dolguje glavnemu dolžniku“ [...] (ni prevedeno) [sklici na nacionalno sodno prakso]. To pravilo se lahko uporabi, če je upnik oškodoval glavnega dolžnika, za kar je civilno odgovoren in mora zato glavnemu dolžniku plačati odškodnino za povračilo škode, ki mu je nastala.
5. Iz člena 1147 civilnega zakonika izhaja, da vsaka neizpolnitev pogodbene obveznosti, zaradi katere je upnik iz naslova obveznosti utrpel škodo, dolžnika te obveznosti zavezuje, da zanjo odgovarja. V sodni praksi se uporablja načelo celotnega povračila škode, v skladu s katerim je treba „oškodovanca vrniti v položaj, v katerem bi bil, če do oškodovanja ne bi prišlo“ [...] (ni prevedeno) [sklici na nacionalno sodno prakso].
6. Člen L.133-18 monetarnega in finančnega zakonika v različici, ki izhaja iz uredbe št. 2009-866 z dne 15. julija 2009, s katero je bil prenesen člen 58 Direktive 2007/64/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. novembra 2007 o plačilnih storitvah na notranjem trgu (v nadaljevanju: DPS1) ali člen 71 Direktive (EU) 2015/2366 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 25. novembra 2015 o plačilnih storitvah na notranjem trgu (v nadaljevanju: DPS2), s katero je bila prva nadomeščena brez bistvenih sprememb, določa: „V primeru neodobrene plačilne transakcije, na katero uporabnik opozori pod pogoji iz člena L.133-24, ponudnik plačilnih storitev plačniku takoj povrne znesek neodobrene plačilne transakcije in, če je ustrezno, vzpostavi tako stanje obremenjenega plačilnega računa, kakršno bi bilo, če neodobrena plačilna transakcija ne bi bila izvršena.

Plačnik in njegov ponudnik plačilnih storitev lahko pogodbeno določita dodatno nadomestilo.“
7. Odstavek 1 člena L.133-24 monetarnega in finančnega zakonika v različici, ki izhaja iz istih besedil, določa: „Uporabnik plačilnih storitev takoj, najpozneje pa v 13 mesecih od datuma obremenitve, sicer nastopi prekluzija, svojega ponudnika plačilnih storitev opozori na neodobreno ali nepravilno izvršeno plačilno transakcijo, razen če mu ponudnik plačilnih storitev informacij o tej plačilni transakciji ni posredoval ali jih ni dal na voljo v skladu s poglavjem IV naslova 1 knjige III.“
8. Zgoraj navedeni člen 58, naslovljen „Obveščanje o neodobrenih ali nepravilno izvršenih plačilnih transakcijah“, določa: „Ponudnik plačilnih storitev zagotovi uporabniku plačilnih storitev popravek le, če ta ponudnika plačilnih storitev obvesti takoj, ko ugotovi, da je prišlo do neodobrenih ali nepravilno izvršenih plačilnih transakcij, ki so vzrok za terjatev, tudi terjatev v skladu s členom 75, in ne kasneje kot 13 mesecev po datumu obremenitve, razen če, kjer je ustrezno,

ponudnik plačilnih storitev informacij o tej plačilni transakciji ni posredoval ali jih ni dal na voljo v skladu z naslovom II.“

9. Člen 60 DPS1, naslovljen „Odgovornost ponudnika plačilnih storitev za neodobrene plačilne transakcije“, določa:

„1. Države članice brez poseganja v člen 58 zagotovijo, da v primeru neodobrenih plačilnih transakcij plačnikov ponudnik plačilnih storitev plačniku takoj povrne znesek neodobrene plačilne transakcije in, če je ustrezno, vzpostavi tako stanje obremenjenega plačilnega računa, kakršno bi bilo, če neodobrena plačilna transakcija ne bi bila izvršena.

2. Dodatno finančno nadomestilo se lahko določi v skladu z zakonodajo, ki se uporablja za pogodbo, sklenjeno med plačnikom in njegovim ponudnikom plačilnih storitev.“

10. Pritožba se nanaša na povezavo med sistemom odgovornosti, uvedenim z zgoraj navedenima direktivama, ki sta bili preneseni s členoma L.133-18 in L.133-24 monetarnega in finančnega zakonika, in sistemom pogodbene civilne odgovornosti po splošnem pravu. Zlasti se postavlja vprašanje izključnosti sistema odgovornosti, urejenega z direktivama, ki v zvezi s tem ne vsebujeta natančnejših določb.
11. Ker se zdi, da se Sodišče Evropske unije o tem ni izreklo, mu je treba predložiti vprašanje.

IZ TEH RAZLOGOV Cour de cassation (kasacijsko sodišče, Francija):

ob upoštevanju člena 267 Pogodbe o delovanju Evropske unije:

Sodišču Evropske unije v predhodno odločanje predloži naslednji vprašanji:

1. Ali je treba člen 58 Direktive 2007/64/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. novembra 2007 o plačilnih storitvah na notranjem trgu in o spremembah direktiv 97/7/ES, 2002/65/ES, 2005/60/ES in 2006/48/ES ter o razveljavitvi Direktive 97/5/ES razlagati tako, da za neodobrene ali nepravilno izvršene plačilne transakcije vzpostavlja sistem odgovornosti ponudnika plačilnih storitev, pri katerem je izključena vsakršna tožba zaradi civilne odgovornosti po splošnem pravu, ki v zvezi z istimi dejstvi temelji na neizpolnitvi obveznosti tega ponudnika, ki mu jih nalaga nacionalno pravo, zlasti če uporabnik plačilnih storitev v 13 mesecih po obremenitvi ponudnika plačilnih storitev ni obvestil, da plačilna transakcija ni bila odobrena ali je bila nepravilno izvršena?

2. Če je odgovor na prvo vprašanje pritrdilen, ali navedeni člen nasprotuje temu, da porok uporabnika plačilnih storitev v zvezi z istimi dejstvi uveljavlja civilno odgovornost po splošnem pravu zoper ponudnika plačilnih storitev, ki je prejemnik poročila, da bi izpodbijal znesek zavarovanega dolga?

[...] (ni prevedeno) [postopkovne navedbe]

PRITOŽBENI RAZLOGI, PRILOŽENI tej sodbi

Pritožbeni razlogi, predloženi [...] (ni prevedeno) za DM in LR

PRVI KASACIJSKI RAZLOG

[...] (ni prevedeno) [...] (ni prevedeno)

[...] (ni prevedeno) [...] (ni prevedeno) [predstavitev prvega pritožbenega razloga, ki se nanaša na pravo varstva potrošnikov in ni upošteven za vprašanji za predhodno odločanje]

DRUGI KASACIJSKI RAZLOG (podredno)

Izpodbijani potrditveni sodbi se očita, da so bili v njej ugovori osebe LR v zvezi z zneski, ki so bili predmet nakazil z računa, odprtega na ime družbe Groupe Central Automobiles, različnim družbam, zaradi prekluzije razglašeni za nedopustne in da je bilo zato osebi LR naloženo plačilo zneska 96.019,36 EUR skupaj z obrestmi po dogovorjeni obrestni meri od 26. marca 2012 zaradi uveljavljanja solidarnega poroštva kot jamstva za vodenje tekočega računa [...] (ni prevedeno), odprtega na ime družbe Groupe Central Automobiles.

Glede na to, da oseba LR trdi, da je banka s tem, ko je brez odobritve izvršila nakazila tretjim družbam, kršila pogodbo in da je treba znesek teh direktnih obremenitev odšteti od njene terjatve; da družba Crédit Agricole nasprotno trdi, da gre za povsem osebni ugovor glavnega dolžnika, ki ga porok neupravičeno uveljavlja, da je bil znesek njene terjatve dokončno določen s sodbo Tribunal de commerce de Toulon (sodišče za gospodarske spore v Toulonu, Francija) z dne 23. oktobra 2012 in da je družba SARL GCA vsekakor soglašala z direktnimi obremenitvami; da je sodišče na prvi stopnji pravilno navedlo, da ne gre za osebni ugovor dolžnika, ampak za ugovor, ki je neločljivo povezan z dolgom in ki ga lahko porok utemeljeno uveljavlja zoper upnika; da je imela družba SARL GCA v skladu s členom L.133-24 monetarnega in finančnega zakonika na voljo 13-mesečni prekluzivni rok za izpodbijanje teh transakcij; da če je bil ta rok morda prekinjen z elektronskimi sporočili, izmenjanimi 3. marca 2011, s katerimi je poslovodja družbe SARL GCA zaprosil za informacije o teh transakcijah, je s tem dnevem začel teči nov 13-mesečni rok; da so se sporna nakazila izpodbijala šele s procesnim gradivom z dne 15. maja 2013, zato je nastopila prekluzija.

Glede na to, da je bilo sprejeto, da oseba LR podredno trdi, da se zneski dolgujejo družbi CGA, ki je glavni dolžnik, saj so bile bančne neposredne obremenitve izvedene brez njene odobritve; da je bilo do leta 2011 preverjanje računovodskih evidenc zaupano osebi FW; da je družba Crédit Agricole kršila pogodbo s tem, ko je nakazila izvršila brez podpisanega naloga ali odobritve; da je banko pozvala k predložitvi vseh računovodskih izkazov in izračunu [zadevnega bančnega] stanja na računu [...] (ni prevedeno) ob upoštevanju razveljavljenih direktnih

obremenitev; da oseba LR znesek teh obremenitev ocenjuje na 94.123,26 EUR; da banka odgovarja, da gre za osebni ugovor glavnega dolžnika, na katerega se porok ne more veljavno sklicevati; da ta utemeljitev ni upoštevna, ker je oseba LR dala svoje poroštvo v primeru prekoračitve stanja na bančnem računu; da zato ne gre za osebni ugovor družbe SARL GCA, ampak neposredno zadeva tudi poroka; da nasprotno banka Crédit Agricole upravičeno navaja, da glavni dolžnik zneska, ki ji ga dolguje, ni izpodbijal pred Tribunal de commerce de Toulon (sodišče za gospodarske spore v Toulonu), ki mu je naložilo plačilo prekoračenih zneskov, ki jih oseba LR zdaj izpodbija [...] (ni prevedeno); da se poleg tega oseba LR sklicuje na določbo civilnega zakonika, medtem ko vodenje računov urejajo določbe monetarnega in finančnega zakonika, zlasti člena L.133-25 in člena L.133-6-1; da se z navedenim zakonikom za direktno obremenitev na računu ne zahteva pisna odobritev; da so te direktne obremenitve od leta 2008 navedene na izpiskih stanja za zadevni račun v korist družb ETRA FI, FLEX CALL, RF SOLUTION in AZUR CONSEIL; da je družba Crédit agricole na obravnavi predložila ček, ki ga je oseba DM, poslovodja družbe GCA, izdala v korist družbe RF SOLUTION za znesek, enak znesku direktnih obremenitev, ki jih oseba LR zdaj izpodbija; da so bile po zadnjem čeku, izdanem 1. aprila 2009, izvedene direktne obremenitve v istem znesku in z enako mesečno periodičnostjo; da če je oseba DM marca 2011 začela spraševati banko po elektronski pošti, ni mogoče razumeti, kako je lahko strokovnjak dopuščal take neposredne obremenitve brez kakršnih koli vprašanj; da bi družba vsekakor morala izpodbijati transakcije v 13-mesečnem roku, določenem v členu L.133-25 monetarnega in finančnega zakonika; da so ugovori, ki jih danes podaja oseba LR, zaradi prekluzije nedopustni; da poleg tega družbi Crédit Agricole niso bile poslance bilance družbe GCA, na podlagi katerih bi bilo mogoče preveriti, ali plačila, izvršena v korist družb, za katera naj bi bil zadolžen njihov računovodja, niso bila nadomestila, ki bi se odštela od stroškov te družbe, s tem pa bi se za toliko zmanjšal njen promet, pri čemer te dvome potrjuje dejstvo, da čeprav so bile te neposredne obremenitve izvršene v korist družb, katerih računovodstvo vodi oseba FW, ta ni bila preganjana zaradi neupravičenega prejema teh zneskov; da ti elementi tako dokazujejo, da je družba GCA odobrila direktne obremenitve, ki jih oseba LR zdaj izpodbija, in bo njen odškodninski zahtevek z odobrenim poroštvom zavržen; da bo osebi LR zato naloženo, naj družbi Caisse régionale Agricole Mutuel Alpes Provence plača znesek 96.019,39 EUR skupaj z obrestmi po dogovorjeni obrestni meri od 26. marca 2012 zaradi uveljavljanja solidarnega porošstva kot jamstva za vodenje tekočega računa, odprtega na ime družbe SARL Groupe Central Automobiles.

1. Ker člen L.133-18 monetarnega in finančnega zakonika, ki določa pravico do takojšnjega povračila za neodobrene plačilne transakcije, na katere je uporabnik opozoril banko, ne nasprotuje temu, da se poleg tega ugotovi pogodbeno odgovornost banke po splošnem pravu, če ta ni izpolnila dolžnosti preverjanja in če se dokaže škoda, ki je zato nastala; ker je pritožbeno sodišče s tem, ko je ugovore osebe LR zoper zneske, ki so bili predmet nakazil z računa, odprtega na ime družbe Groupe Central Automobiles, različnim družbam, razglasilo za nedopustne zaradi prekluzije, pri čemer je ugotovilo, da „se oseba LR sklicuje na

določbe civilnega zakonika, medtem ko vodenje računov urejajo določbe monetarnega in finančnega zakonika“, medtem ko bi se lahko ne glede na člen L.133-18 monetarnega in finančnega zakonika, ki se nanaša na neodobrene plačilne transakcije, sklicevala na pogodbeno odgovornost banke, kršilo člen 1147 civilnega zakonika, ki se uporablja za obravnavani primer in je postal člen 1231-1 istega civilnega zakonika, in člen 1937 civilnega zakonika.

[...] (ni prevedeno) [...] (ni prevedeno) [predstavitev drugega in tretjega dela drugega pritožbenega razloga, ki se nanašata na kršitev postopkovnih pravil in nista upoštevna za vprašnji za predhodno odločanje]

DELOVNI DOKUMENT